

τικοσύμβουλον, τιμήσας μάλιστα καὶ μετὰ διάφορα ἄλλα ἀξιώματα καὶ παράσημα. Ἡ ἰδιάζουσα αὐτῆ εὐνοια τοῦ βασιλέως, καὶ ἔτι μᾶλλον ἢ διακεκριμένη τοῦ Beaumarchais ἰκανότης διήγειρε κατ' αὐτοῦ τὸν φθόνον τῶν λοιπῶν ἀυλικῶν, καὶ ἰδίως τῶν ἐξ εὐγενῶν καταγομένων, οἵτινες δὲν ὑπέφερον, ὡς ἔλεγον, ν' ἀποδίδωνται τοσαῦτα τιμὰ καὶ εἰς ἄνθρωπον ποταπῆς καταγωγῆς. Ὅθεν ἐνῶ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐξερχόμενος τοῦ μυστικοσύμβουλου συνητήθη ἐπὶ τῆς ἀναβάθρας μετὰ τινος εὐγενοῦς, οὗτος θέλων νὰ ἐμπαίξῃ αὐτόν, ἐξήγαγε τοῦ κώλου του πολύτιμον ὠρολόγιον, καὶ εἶπε—Παρατηρήσατε παρακαλῶ τί ἔπαθε τὸ ὠρολόγιόν μου καὶ δὲν περιπατεῖ καλῶς.—Ὁ δὲ μυστικοσύμβουλος λαβὼν ἀταράχως εἰς χεῖρας τὸ ὠρολόγιον ἀφῆκεν αὐτὸ καὶ ἔπεσε κατὰ τῆς μαρμαρίνης κλίμακος ὅπου κατεθραύσθη· εἶτα στραφείς πρὸς τὸν εὐγενῆ εἶπεν αὐτῷ—Συγχωρήσατέ μοι, Κύριε, διότι πρὸ πολλοῦ αἱ χεῖρές μου ἐξεσυνείθισαν.

I. ΔΕΚΙΓΑΛΛΑΣ.

ΘΗΣΑΥΡΟΦΥΛΑΚΕΙΟΝ. Εἰς τὴν Μαυρουσίαν (Μαρόκον) δὲν ὑπάρχει ὡς παρ' ἡμῖν δημόσιον ταμεῖον, ἀλλ' ὅλα τὰ εἰσπραττόμενα ἀποτίθενται εἰς θησαυροφυλακεῖον ἀνήκον ἰδίως εἰς τὸν αὐτοκράτορα· ὀνομάζεται δὲ τοῦτο *Βεϊτ-οιτ-μελ*, ἡ αἰθουσα πλοῦτου, καὶ φρουρεῖται ὑπὸ δισχιλίων Μαυρουσίων. Σημειωτέον δὲ ὅτι αἱ δημόσιαι δαπάναι δὲν γίνονται ἐξ αὐτοῦ. Τὸ κτίριον περιζωννύεται ὑπὸ διπλοῦ τοίχου ὀγκωδεστάτου, ἔχοντος καὶ στέγην σιδηρότευκτον. Μετὰ δὲ τὸν τοίχον τοῦτον ὑπάρχει καὶ ἄλλος ὁμοῖος κατὰ πάντα τῷ πρώτῳ. Ὅπως φθάσῃ τις εἰς τὰς ἀποθήκας πρέπει νὰ διέλθῃ διὰ πέντε θυρῶν σιδηροτεύκτων καὶ ἀνὰ πέντε κλειθρα ἔχουσῶν, ὧν αἱ κλειδες φυλάσσονται ὑπ' αὐτοῦ τοῦ αὐτοκράτορος ἢ ὑπὸ τῆς μᾶλλον εὐνοουμένης σουλτάννας. Ἄλλοτε ἐπεκράτει βάρβαρος συνήθεια, ὅπως μὴ γίνεταί γνωστὸν τὸ μέρος ὅπου ἀποτίθενται οἱ θησαυροί, νὰ φρονεῖνται οἱ μετακομίζοντες ἐκάστοτε αὐτούς· σήμερον ὁμοῦ φαίνεται ὅτι ἐξέλιπε. Τὰ εἶδη τῆς φορολογίας ἐν Μαυρουσίᾳ εἶναι πολλά, ἐξ ὧν ἰδοῦ τὰ κυριώτερα· δέκατα, ἄμεσοι φόροι, φόρος ἐπὶ τῶν Ἰουδαίων, φόρος ἡνωμένος, ἐπὶ τῶν νομισμάτων, τελωνεῖα, μονοπώλιον, ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν, δικαίωμα τοῦ δημοσίου, ἐκούσιος ἔρανος κτλ. Μεταξὺ δὲ τῶν δαπανῶν σπανίως ἀπαντᾶται καὶ τις γινόμενη ἐπὶ σκοπῷ παραγωγικῷ· αἱ μεγαλύτεραι ποσότητες δαπανῶνται εἰς τὸ ἀνακτορικὸν πλάστιον, τὰ χαρέμια, κτλ.

ΠΟΙΗΣΙΣ.

Εἰς τὸν Φιλόλογον Κ. ΑΣΩΠΙΟΝ.

—οοο—

Ἄσώπιε καλέ μου!

Σεφὲ διδάσκαλέ μου!

τί θέλεις εἰς τὸ χάος πολυειδῶν αἰώνων,
ἢ τί καταναλίσκεις τοῦ γήρατος τὸν χρόνον;

νὰ μάθης πῶς ὁ κόσμος καὶ διατὶ ἐκτίσθη,
καὶ πῶς, καὶ ποῦ, καὶ πότε ἡ γῆ κατεποντίσθη,
πῶς ἔγραψεν ὁ Πλάτων καὶ πῶς ὁ Ἀριστοτέλης,
καὶ πῶς ἐβροτοφώνει ὁ μέγας Δημοσθένης,
τί δέξαζεν ὁ μέγας ἀνὴρ Ἀριστοτέλης
τί ἔκαμ' ὁ Φειδίας καὶ τί ὁ Πραξιτέλης;
Νομίζεις πῶς τὸν κόσμον θὰ τὸν εὐδαιμορίσῃς,
κ' ἔτι ἀπὸ σοφίαν θὰ τὸν καταπλουτίσῃς;
Δὲν σ' ἔμαθε κἄν οὔτε αὐτὴ σου ἡ σοφία,
δὲ ἀληθῆς καὶ μόνη ὑπάρχ' εὐδαιμονία,
αἱ ἡδοναί, ἡ φύσις, τὰ ἀνθ', αἱ εὐθυμιαί,
τὰ ἄσματα, τὰ μῦρα, χοροὶ κ' εὐτραπελῖαι;
Δὲν ἔργεσαι τὴν εὐδραν μετὰ χάρας ῥ' ἀφῆσθαι
τὰ κάουσις τὰ βιβλία, καὶ μετ' ἔμοῦ νὰ ἀρχίσῃς
εἰς ἀνθηροὺς λειμῶνας, τὴν ἀνοιξὴν νὰ ψάλλῃς
καὶ τῆς φιλολογίας τὰς σκέψεις ῥ' ἀποβάλλῃς;
Μὲ τὰ λαμπρὰ τῆς κάλλη ἢ ἀνοιξίς ἀκμάζει,
ἐνθουσιᾷ τοὺς νέους, τοὺς γέροντας νεάζει.
Λοιπὸν παραίτησ' ὄλα, δίδου μὴ βραδύνεις
τὸ γῆρας σου ἂν θέλῃς γλυκὰ νὰ καθιδύνης.
Ἄν τύχη ῥ' ἀποθάγῃς, καθὼς ἀφεύκτως μέλλεις,
νὰ σὲ ἐνταφιάσῃ τρισένδοξον ἂν θέλῃς,
οὐχ ὑπὸ γῆς ἀκάνθας οὔτε ὑπὸ πτελαίας
οὔτε ὑπὸ εὐόσμων καὶ κλαυθμηρὰς ἰτίας,
οὐχὶ ὑπὸ μαρμάρων, οὐδ' ὑπὸ κυπαρίσσων,
ἀλλὰ σιμὰ βράκων καὶ δροσερῶν ναρκίσσων,
μ' ὠδὰς τῶν ἡδυφώνων πτηνῶν ἐπιταφίους,
ἀνθουστεφῆς νὰ ἔμβῃς εἰς χώρας ἡλυσίους.

ΛΙΝΙΓΜΑ.

Ἐπιπλον εἶμαι τῶν ἀναγκαίων
ξενίξω πάντας, γέροντα, νέον,
πλούσιον, πένητα, βασιλέα
κλέπτῃν κακούργον καὶ τὸν φορέα.
Ὅλα τὰ πάθη καὶ ἡ μαρία,
ὄλαι αἱ λύπαι καὶ ἡ ἀνία
ἀνακουφίζονται λησμοιοῦνται
κ' ἐντὸς τῶν κόλων μου περατοῦνται.
Τὴν μοροσύλλαβον κεφαλῆν μου,
ἂν ἀποκόψῃς ὡς περιττὴν μου,
ἀλλάσσω φύσιν, ἀλλάσσω θέσιν
καὶ μετὰ τὸ ὕδωρ λαμβάνω σχέσιν.
Ἄν δὲ, ἀθάθη, με προσεγγίσῃς
καὶ τὸν καρπὸν μου καταβροχθίσῃς,
ὅποιοσδήποτε καὶ ἂν ἦσαι
τοὺς ὄνυχάς μου κ' ἂν δὲν φοβῆσαι
σὲ σὺ λαμβάνω, μὴ μ' αἰτιάσαι,
εἶμαι ἀνάληγτος ὅλωσ παῦσε.
Ἄλλως νῆ Δία ἂν ἐπιμένῃς,
θὰ πάθῃς ὅτι ὁ Δημοσθένης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π. ΔΑΝΙΤΗΣ.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ.

—οοο—

— (Φ. Ἀλλὰδ. 264.)

Σελ. 610, στήλ. Β'. ἀντὶ ὁ Ἐρεβος, γρ. τὸ Ἐρεβος;
καὶ ἐν τῇ ὑποσημείωσει ἀντὶ 1660 γρᾶφ. 1800. Ὅπου δὲ εἰς
τὸ αὐτὸ ἄρθρον ὑπάρχῃ ἡ λέξις Ἐρεβος, γράψαι οὐδετέρως.